

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0726 van 21 oktober 2014
in de zaak 1011/0997/A/8/0930

In zake: de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Griet CNUDE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 bus 101
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

[REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Nele MEERSMAN
kantoor houdende te 9620 Zottegem, Provinciebaan 190

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 augustus 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 juli 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] van 11 april 2011 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] van 11 april 2011 haar rechtskracht herneemt, waarbij aan de eerste tussenkomen partij een vergunning verleend werd tot regularisatie van een koelgroep en hoogspanningscabine.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 4 september 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 23 september 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Greg JACOBS die loco advocaat Nele MEERSMAN verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet..

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

[REDACTED] verzoeken met een aangetekende brief van 25 oktober 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 november 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de eerste tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO. Er zijn geen redenen om anders te oordelen. De eerste tussenkomende partij is de aanvrager van de vergunning.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 november 2011 de tweede en derde tussenkomende partij voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De tweede tussenkomende partij is gevraagd om de Raad, ten laatste bij de schriftelijke uiteenzetting conform artikel 4.8.19, §3 VCRO, een afschrift te bezorgen van de actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van de organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden. De tweede en derde tussenkomende partij is bovendien gevraagd om de Raad, ten laatste bij de schriftelijke uiteenzetting conform artikel 4.8.19, §3 VCRO, een nadere toelichting te verschaffen bij het rechtens vereiste belang

waarover zij menen te beschikken, desgevallend met inbegrip van het indienen van aanvullende stukken.

De Raad stelt vast dat de tweede en derde tussenkomende partijen gevolg hebben gegeven aan de beschikking van 10 november 2011 en verklaart na onderzoek van de neergelegde stukken het verzoek tot tussenkomst van de tweede en derde tussenkomende partij ontvankelijk. De tweede en derde tussenkomende partij zijn respectievelijk de huurder en onderhuurder van het pand waarvoor de vergunning aangevraagd is. Het niet-toekennen van de vergunning zou leiden tot aanzienlijke financiële schade. De tweede en derde tussenkomende partij beschikken over het rechtens vereist belang krachtens artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

IV. FEITEN

Op 29 november 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van een koelgroep en hoogspanningscabine”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 30 maart 2011 het volgende gunstig advies:

“ ...

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen. Bijgevolg wordt deze aanvraag gunstig geadviseerd.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] verleent op 11 april 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij. Het college motiveert de beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op de ligging volgens het gewestplan in een woongebied met landelijk karakter;

Gelet op het advies van de Brandweer van 15/12/2010;

Gelet op de ligging van het perceel op de hoek van de Provinciebaan (gewestweg) en de Opstalstraat (gemeenteweg), in een omgeving met zowel eengezinswoningen als handelszaken en diensten;

Overwegende dat het ontwerp voorziet in het regulariseren van overdekte koelgroepen en een elektriciteitscabine in functie van een bestaand handelspand (grootwarenhuis/superette);

Overwegende dat de inplanting geen impact heeft op de (gewestelijke) rooilijn;
Overwegende dat de overdekkingsconstructie van de koelgroepen (ca. 9.36 m²) zich op ca. 2 m van de perceelsgrens situeert, aangebouwd tegen de achtergevel van het handelspand;

Overwegende dat de gemetste elektriciteitscabine (16.59 m²) zich op ca. 1.19 m van de perceelsgrens situeert, eveneens aangebouwd tegen de achtergevel van het handelspand;

Overwegende dat op de perceelsgrens een niet nader omschreven groenscherm (2 m hoog) voorzien wordt; dat zich op of langs de perceelsgrens een bestaande afsluiting in palen en draadgaas bevindt;

Overwegende dat het aanpalend perceel onbebouwd is (akkerland), doch wel voor toekomstige bebouwing (type open/geschakelde bebouwing) in aanmerking komt;

Overwegende dat de beide constructies zich in principe in de bouwvrije strook bevinden tussen het handelspand en de perceelsgrens; dat zij wegens hun beperkte omvang slechts een gering deel van deze strook innemen; dat ze van op de voorliggende weg (Provinciebaan) nauwelijks in het zicht vallen en dat de ruimtelijke impact ervan bijgevolg relatief gering is;

Overwegende dat de koelgroepen grotendeels ingekapseld werden met geluidsdempende panelen zodat de installatie aan de geldende geluidsnormen kan beantwoorden; dat dit een milieu-aspect betreft en dat de eigenaar/uitbater te allen tijde verantwoordelijk blijft voor het naleven van de geldende geluidsnormen;

Overwegende dat het t.o.v. het aanpalend perceel uit esthetisch oogpunt aangewezen is een degelijk groenscherm te realiseren; dat in het geval van een levend scherm (beplanting) daarbij evenwel de geldende afstandsregels dienen gerespecteerd; dat volgens plaatselijk geldend gebruik beplantingen met een hoogte groter dan 1.80 m gelijkgesteld worden met hoogstammen en dus op min. 0.84 m t.o.v. de scheiding moeten geplant worden; dat dit in dit geval weinig realistisch is gezien de beperkte afstand tussen de betrokken constructies en de perceelsgrens; dat het daarom aangewezen lijkt te opteren voor een 'dode', gesloten afsluiting ofwel een begroeiing met klimplanten op de bestaande afsluiting;

Overwegende dat een begroeiing van de bestaande afsluiting ons inziens slechts mogelijk is mits uitdrukkelijk akkoord van de aanpalende eigenaar, aangezien de planten wanneer ze uitgroeien onvermijdelijk en minstens gedeeltelijk de perceelsgrens zullen overschrijden of (in het geval van de bestaande afsluiting gemeenschappelijk is) ook op zijn deel van de afsluiting zullen steun vinden; dat het tevens onduidelijk is hoe hoog de bestaande afsluiting is (vermoedelijk lager dan 2 m) en dat deze desgevallend dient verhoogd te worden tot 2 m;

Overwegende dat het plaatsen van een gesloten afsluiting langs de betrokken perceelsgrens, met een hoogte van 2 m, vrijgesteld is van stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat de inplanting de bebouwingsmogelijkheden van de betrokken percelen niet in het gedrang brengt;

Overwegende dat de werken de goede plaatselijke ordening niet in het gedrang brengen;

Besluit :

gunstig advies, mits afdoende visuele afscherming te realiseren (ofwel klimplanten op bestaande afsluiting, die desgevallend te verhogen is tot 2 m, ofwel een 'dode' afsluiting van 2 m hoogte, b.v. houten schermen)

Watertoets

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 11/04/2011 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende VOORWAARDEN:

Een afdoende visuele afscherming langs de perceelsgrens te realiseren door ofwel klimplanten op de bestaande afsluiting, die desgevallend te verhogen is tot 2 m en mits akkoord van de aanpalende eigenaar indien het om een gemeenschappelijke afsluiting gaat, ofwel een 'dode' afsluiting van 2 m hoogte, b.v. houten tuinschermen, tegen de bestaande afsluiting.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 23 mei 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 12 juli 2011 beslist de verwerende partij op 14 juli 2011 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals vastgesteld bij besluit van 15 mei 2009 van de Vlaamse regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening;

Gelet op de beslissing van 11 april 2011 van het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED], houdende stedenbouwkundige vergunning, verleend aan [REDACTED], strekkende tot het regulariseren van een koelgroep en hoogspanningscabine, op een perceel gelegen te [REDACTED], en met als kadastrale omschrijving, [REDACTED]; dat het ontvangstbewijs van deze vergunningsaanvraag dateert van 29 november 2010; dat de beslissing op 13 april 2011 betekend werd en op 15 april 2011 aangeplakt werd.

Gelet op het beroep ingesteld door mr. Jan Van Den Noortgate, advocaat, optredend namens de heer en mevrouw [REDACTED], zijnde derden, tegen ontvangstbewijs van maandag 23 mei 2011, tegen voormelde beslissing.

Overwegende dat volgens artikel 4.7.21. §3 van bovenvermelde codex het beroep op straffe van onontvankelijkheid dient te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking;

dat de aanplakking van de beslissing gebeurde op datum van 15 april 2011,

dat de beroepstermijn aldus liep tot en met zondag 15 mei 2011;

dat het beroep pas ingesteld werd tegen ontvangstbewijs van 23 mei 2011;

dat appellant omtrent deze laattijdigheid stelt dat er niet werd aangeplakt en dat de verklaring van aanplakking laattijdig werd ingediend ten gemeentehuize;

dat de aanvragers tijdens de hoorzitting uitdrukkelijk verklaarden dat de vergunning wel degelijk uitgehangen werd, aan de zijde van de steenweg, en een verweerde geplastificeerde bekendmaking van afgifte van stedenbouwkundige vergunning neerlegden, met eveneens verweerde datumvermelding 15 april 2011;

dat dit stuk een voldoende aanwijzing vormt voor het voldaan zijn aan de aanplakkingsverplichting;

Overwegende dat het beroep bijgevolg als onontvankelijk dient te worden verworpen, gelet op de laattijdigheid;

Overwegende dat appellant de wens uitgedrukt heeft om gehoord te worden; dat bijgevolg alle partijen werden uitgenodigd;

Gehoord op dinsdag 12 juli 2011, in aanwezigheid van gedeputeerde [REDACTED], de heer [REDACTED], provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar; namens appellant: de heer en mevrouw [REDACTED], Nele Crombez, advocaat, namens de aanvrager: [REDACTED], de heer [REDACTED]

besluit:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door mr. Jan Van Den Noortgate, advocaat, optredend namens de heer en mevrouw [REDACTED], zijnde derden, wordt als onontvankelijk verworpen.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 11 april 2011, houdende stedenbouwkundige vergunning, herneemt haar rechtskracht.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing is betekend aan de verzoekende partij met een aangetekende brief van 28 juli 2011. Het beroep tot vernietiging van 10 augustus 2011 is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verwerende partij verklaart het door de verzoekende partij op 23 mei 2011 ingesteld administratief beroep onontvankelijk.

Dit is een voor de Raad aanvechtbare vergunningsbeslissing. De verzoekende partij heeft belang om deze voor haar nadelige beslissing aan te vechten door bij de Raad beroep in te stellen. Dit belang is echter beperkt tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk verklaard heeft.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.7.21 §3, 3° VCRO.

1.

De verzoekende partij zet uiteen dat het administratief beroep werd ingesteld op 20 mei 2011 en niet op 23 mei 2011. Bovendien is de vergunningsbeslissing nooit aangeplakt. De eerste tussenkomende partij heeft het attest van aanplakking pas aangevraagd nadat het administratief beroep ingesteld werd. De stad [REDACTED] heeft enkel een blanco-attest afgeleverd. De verwerende partij beroept zich voor de beweerde aanplakking louter op de eigen verklaring van de eerste

tussenkomen de partij en op een verweerd plakkaat waarvan niet kan aangetoond worden dat het effectief zou geplaatst geweest zijn.

De verzoekende partij legt bijkomend een aantal verklaringen van omwonenden voor waaruit blijkt dat zij nooit een vergunning hebben zien uithangen. De verzoekende partij stelt dat het bewijs van aanplakking door de eerste tussenkomen de partij niet geleverd is.

2.

De verwerende partij antwoordt dat zij haar beslissing terecht gebaseerd heeft op het attest van aanplakking, afgeleverd op basis van een verklaring op eer van de vergunninghouder. Bovendien heeft de eerste tussenkomen de partij tijdens de hoorzitting nogmaals bevestigd dat zij de vergunningsbeslissing vanaf 15 april 2011 heeft aangeplakt. Het verweerde aanplakkingsbericht werd trouwens voorgelegd. De verzoekende partij bewijst het tegendeel niet. De gemeente bepaalt hoe zij de aanplakking controleert. Indien zij een verklaring op eer voldoende acht, is het niet aan de verwerende partij om dit naast zich neer te leggen, tenzij het tegendeel bewezen wordt. De verklaringen van omwonenden zijn niet neergelegd tijdens de administratieve beroepsprocedure zodat de verwerende partij hiermee geen rekening kon houden. Bovendien werden deze verklaringen pas opgesteld vier maanden na de beslissing. De vraag dient gesteld te worden in hoever iemand zich een aanplakking die vier maanden eerder gebeurde, nog kan herinneren.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij niet kennelijk onredelijk geoordeeld heeft.

3.

De tussenkomen de partijen voegen hieraan nog toe dat de verweerde en geplastificeerde bekendmaking werd voorgelegd in tempore non suspectu. Zij verwijzen eveneens naar het attest van aanplakking afgeleverd door de stad [REDACTED].

Artikel 4.7.19, §2, lid 2 VCRO bepaalt dat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde er over waakt dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Behoudens bewijs van het tegendeel dient er bijgevolg van uitgegaan te worden dat de aanplakking geschied is binnen die tien dagen. Het tegendeel werd alleszins niet vastgesteld door de gemeentesecretaris of diens gemachtigde. Bovendien voorziet de VCRO geen sanctie op het feit dat de bekendmaking niet vastgesteld is door de gemeente of op het feit dat de aanvrager de gemeente niet meteen zou op de hoogte gebracht hebben van de aanplakking.

De verzoekende partij levert volgens de tussenkomen de partijen geen enkel bewijs van het tegendeel. De getuigenverklaringen dateren van maanden later en kunnen enkel aantonen dat een aantal mensen zich niet herinneren of niet gezien hebben dat er een aanplakking gebeurd is. De tussenkomen de partijen leggen een foto neer waarop is aangegeven waar de aanplakking gebeurd is. Ook de gemeente [REDACTED] was van oordeel dat er wel een aanplakking gebeurd is.

4.

In haar wederantwoordnota dupliceert de verzoekende partij nog dat de verklaring van aanplakking pas op 25 mei 2011 werd afgestempeld door de gemeente [REDACTED], waaruit blijkt dat de eerste tussenkomen de partij meer dan 40 dagen na ontvangst van de vergunning is overgegaan tot mededeling van de aanplakking. Zij wijst op de tekst van artikel 4.7.19 VCRO. De eerste tussenkomen de partij heeft nagelaten de gemeente onmiddellijk op de hoogte te brengen van de startdatum van de aanplakking. De vermelde datum van aanplakking, te weten "15.04.2011" is niet geloofwaardig. Er ligt geen bewijs voor van effectieve aanplakking binnen de termijn van 15/04/2011 tot 24/05/2011. Vermits er pas op 25 mei 2011 aan de gemeente melding

gebeurde van beweerde aanplakking, kan de beroepstermijn ten vroegste ingaan op die datum, voor zover zou kunnen aangenomen worden dat er effectief tot aanplakking is overgegaan (quod non).

De verzoekende partij stelt dat de gemeentesecretaris geen gewaarmerkt afschrift heeft afgeleverd, hetgeen des te meer impliceert dat er geen aanplakking gebeurd is. De stelling van de verwerende partij dat de gemeente zelf bepaalt hoe zij een aanplakking controleert, en of zij een verklaring op eer al dan niet voldoende vindt, druist in tegen de ratio legis van artikel 4.7.19 VCRO. De vergunninghouder kan de decretaal bepaalde controletaak van de gemeentesecretaris niet overnemen door een eenvoudige verklaring op eer af te leggen.

De verzoekende partij kan onmogelijk een sluitend bewijs leveren van het feit dat de vergunning niet aangeplakt is.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.19, §1 VCRO luidt als volgt:

“...

§1 Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt binnen een ordetermin van tien dagen en per beveiligde zending bezorgd aan de aanvrager en aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar ontvangt ook een afschrift van het vergunningendossier, behoudens indien hij omtrent de vergunningsaanvraag een advies heeft verstrekt.

Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt tevens bezorgd aan:

1° de adviserende instanties, vermeld in artikel 4.7.16, §1, eerste lid;

2° de toezichthoudende architect, indien deze daarom verzoekt.

De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen waarin ontvoogde gemeenten geen afschriften of kennisgevingen moeten overmaken aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar omwille van de beperkte ruimtelijke impact van de vergunde handelingen of de eenvoud van het dossier.

[§2. Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.

...”

2.

Overeenkomstig artikel 4.7.19, §2 VCRO dient de gemeentesecretaris er over te waken dat tot aanplakking van de vergunningsbeslissing wordt overgegaan. De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde attesteert de aanplakking en dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven. De dag van eerste aanplakking moet in het attest vermeld worden zodat elke belanghebbende kan weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt. (Grondwettelijk Hof, 27 januari 2011, nr. 8/2011)

3.

De voorgelegde verklaring omvat louter een blanco-attest afgeleverd door de stad [REDACTED]. Vermelde verklaring kan hooguit beschouwd worden als de vaststelling dat de bouwheer een mededeling aan de gemeentesecretaris heeft bezorgd waarin hij verklaart dat de stedenbouwkundige vergunning die werd verleend, op een door hem bepaalde datum werd aangeplakt.

Dit document attesteert echter niet dat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde deze aanplakking is gaan controleren. In die zin is het niet te beschouwen als een attest van aanplakking, enkel als een ontvangstbewijs van de verklaring op eer van de bouwheer. De eerste dag van aanplakking werd door de gemeentesecretaris niet geattesteerd, minstens blijkt dit niet uit het afgeleverde attest.

De verwerende partij legt ten onrechte de bewijslast van de niet-aanplakking bij de verzoekende partij. De Raad stelt vast dat de aanplakking van de vergunningsbeslissing niet blijkt uit het administratief dossier, minstens dat er gegronde twijfel bestaat over de datum van aanplakking. Tegenover de verklaring op eer staat immers de bewering van de verzoekende partij als belanghebbende derde dat de aanplakking niet is gebeurd, minstens niet is gebeurd overeenkomstig de bepalingen van artikel 4.7.19, § 2 VCRO, en zij pas op 3 mei 2011 onrechtstreeks vernomen heeft dat een regularisatievergunning verleend was.

De verwerende partij schendt bijgevolg artikel 4.7.19, §2 VCRO door het administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

Het middel is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 14 juli 2011, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard.

4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van drie te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 300 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 oktober 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Jelleke ROOMS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Jelleke ROOMS

Marc VAN ASCH